

Europa i la societat global de la informació

Recomanacions al Consell Europeu

En la reunió celebrada a Brussel·les el desembre de 1993, el Consell Europeu va sol·licitar a un grup de personalitats la redacció d'un informe per a la reunió que tindrà lloc els dies 25 i 26 de juny de 1994, a Corfú, sobre les mesures específiques que han d'estudiar les comunitats i els estats membres per a l'establiment d'infraestructures en l'àmbit de la informació. A partir de l'esmentat informe, el Consell adoptarà un programa operatiu que establirà procediments concrets d'actuació, així com els mitjans necessaris per dur-los a terme.

Brussel·les, 26 de maig de 1994

**Membres del grup d'alt nivell
sobre la Societat de la Informació**

Martin Bangeman
Enrico Cabral Da Fonseca
Peter Davis
Carlo de Benedetti
P. Oyllenhammar
Lothar Hunzel
P. Lescure
Pasqual Maragall
O. Thorm
Candido Velazquez Castelu

Peter Bonfield
Etienne Davignon
Jean-Marie Descarpentres
Brian Enns
Hans-O. Henkel
Anders Knutsen
Constantin Makropoulos
Romano Prodi
Jan Thimer
Helnrich Von Pierer

Índex

Capítol I: La societat de la informació: noves formes de viure i de treballar junts

Un repte revolucionari per a les instàncies decisòries
Cooperació per a l'ocupació
Si aprofitem l'oportunitat
Creació comuna o una Europa encara fragmentada?
Què podem esperar?
El repte social
No hi ha temps per perdre
Un pla d'acció
Nous mercats a la societat europea de la informació

Capítol II: Una revolució impulsada pel mercat

Trencar amb el passat
Posar fi als monopolis
Fer possible el mercat
Conseqüències positives per a tots

Capítol III: Pla d'acció

Protecció dels drets de la propietat intel·lectual
Intimitat
Protecció electrònica (codificació), protecció legal i seguretat
Propietat dels mitjans de comunicació
La funció de la política de competència
Tecnologia

Capítol IV: Elements constitutius de la societat de la informació

L'oportunitat per a la Unió - enfortir les xarxes existents i accelerar-ne la nova creació
Nous serveis bàsics
Deu aplicacions per llançar la societat de la informació

Capítol V: Finançament de la societat de la informació a càrrec del sector privat

Capítol VI: Seguiment

Pla d'acció - Resum de les recomanacions

El present informe insta la Unió Europea a confiar en els mecanismes del mercat, com a força que ens conduirà a l'Era de la Informació.

Això implica adoptar mesures en l'àmbit europeu i en el dels estats membres, amb la finalitat de posar fi als posicionaments conservadors que situen Europa en desavantatge competitiu, és a dir,

- Σ suposa fomentar una mentalitat emprenedora que faci possible l'aparició de nous sectors dinàmics de l'economia;
- Σ suposa establir un plantejament reglamentari que afavoreixi l'aparició, a tot a Europa, d'un mercat competitiu de serveis d'informació;
- Σ no suposa un augment de les dotacions públiques, de l'assistència financera ni dels subsidis, ni proteccionisme.

A més d'aquestes recomanacions específiques, el Grup proposa un Pla d'Acció compost per iniciatives concretes i fonamentat en la cooperació entre els sectors públic i privat, per tal de conduir Europa cap a la societat de la informació.

Capítol I: La Societat de la informació: noves formes de viure i treballar junts

Un repte revolucionari per als decisors

A tot el món, les tecnologies de la informació i les comunicacions estan generant una nova revolució industrial, que fins ara es pot considerar tan important i profunda com les que l'han precedit.

És una revolució fonamentada en la informació, que és en si mateixa expressió del coneixement humà. Avui dia el progrés tecnològic ens permet processar, emmagatzemar, recuperar i comunicar informació en qualsevol de les seves formes - oral, escrita o visual -, amb independència de la distància, el temps i el volum.

Aquesta revolució aporta a la intel·ligència humana noves capacitats, i constitueix un recurs que altera la nostra forma de treballar i conviure.

Tot i que Europa ja participa en aquesta revolució, el seu plantejament és massa fragmentari i podria anar en detriment dels beneficis esperats. Una societat de la informació constitueix un mitjà per assolir els objectius de la Unió. Cal actuar, i fer-ho immediatament.

Cooperació per a l'ocupació

La capacitat d'Europa de participar en les noves tecnologies, adaptar-les i aprofitar les oportunitats que ofereixen farà necessària la cooperació entre la població, els empresaris, els sindicats i els governs per gestionar el canvi. Si som capaços d'acceptar les transformacions amb determinació i comprensió de les seves conseqüències socials, a llarg termini tots hi sortirem guanyant.

La nostra feina parteix de la convicció, posada de manifest en el Llibre Blanc de la Comissió, *Crecimiento, Competitividad y Empleo*, que "el enorme potencial de nuevos servicios en los ámbitos de la producción, el consumo, la cultura y el ocio crearía gran número de puestos de trabajo". Però res d'això succeirà de forma automàtica. S'ha d'actuar amb urgència per què els llocs de treball es creïn aviat i aquí. Això vol dir que tant el sector públic com el privat han d'actuar conjuntament.

Si aprofitem l'oportunitat

Totes les revolucions comporten incerteses, trencaments... i també oportunitats, i aquesta no és una excepció. La nostra manera de reaccionar i les nostres possibilitats de convertir les oportunitats dependran, en guanyos reals, de la nostra rapidesa a crear la societat de la informació europea. Davant els notables avenços tecnològics i oportunitats econòmiques, tots els grans agents industrials del món es replantegen les seves estratègies i opcions.

¿Creació comuna o una Europa encara fragmentada?

Els primers països que s'integrin en la societat de la informació en seran els més beneficiats, ja que establiran les prioritats a seguir. En canvi, els països que afavoreixin solucions poc decidides podrien trobar-se, a curt termini, en una crisi d'inversió i dificultats en els llocs de treball.

Podem estar segurs que Europa, vista la seva història, aprofitarà l'oportunitat i crearà la societat de la informació. L'única pregunta a fer és si serà una creació estratègica de tota la Unió, o bé quelcom més fragmentari i menys eficaç d'iniciatives individuals dels estats membres.

¿Què podem esperar per a...?

- Σ Els ciutadans d'Europa: una Europa més solidària, amb una millor qualitat de vida per als seus ciutadans i una major varietat de serveis i entreteniments.
- Σ Els creadors: noves maneres d'exercir la seva creativitat, ja que la societat de la informació afavoreix el sorgiment de nous productes i serveis.
- Σ Les regions d'Europa: noves oportunitats de manifestar les seves tradicions culturals i la seva identitat; les regions de la perifèria geogràfica de la Unió veuran reduïda la seva distància i el seu aïllament.
- Σ Els governs i administracions: serveis públics més eficaços, transparents i dialogants, més propers al ciutadà i amb despeses inferiors.
- Σ L'economia europea i les petites i mitjanes empreses: gestió i organització més eficaços, accés a la formació i a d'altres serveis, intercanvi de dades amb clients i proveïdors, que donarà lloc a una major competitivitat.
- Σ Els operadors europeus de telecomunicacions: la capacitat d'oferir un nombre superior de nous serveis de valor afegit.
- Σ Els proveïdors d'equips i suport lògic i les indústries d'informàtica i d'electrònica de consum: nous mercats, de ràpid creixement, per als seus productes en l'àmbit nacional i estranger.

El repte social

L'estesa presència de nous instruments i serveis d'informació oferirà interessants oportunitats de construir una societat més justa i equilibrada i afavorirà la realització personal. La societat de la informació afegeix el potencial de millorar la qualitat de vida dels ciutadans europeus, d'augmentar l'eficàcia de la nostra organització social i econòmica i de reforçar la cohesió.

La revolució de la informació propicia transformacions profundes en la manera de concebre les nostres societats, en la seva organització i en la seva estructura. Això planteja un gran repte: o aprofitem les oportunitats que se'ns ofereixen, afrontant els riscos, o ens trobem superats, amb la incertesa que això comporta.

El risc principal és la creació d'una societat de dues velocitats, composta per una banda pels que tenen i pels que no tenen res de l'altra, en la qual només una part de la població tindria accés a la nova tecnologia i gaudiria plenament dels seus beneficis. Existeix el perill que part de la població refusi la nova cultura de la informació i els seus instruments.

Aquest risc és inherent al procés de canvi estructural i l'hem d'afrontar intentant convèncer la gent que les noves tecnologies ofereixen la perspectiva d'una nova societat europea, menys subjecta a la rigidesa, la inèrcia i la compartimentació. Amb l'agrupació de recursos que tradicionalment es trobaven distants entre si, la infraestructura de la informació forma un potencial il·limitat per adquirir coneixement, innovació i creativitat.

Controlar els riscos, optimitzar els beneficis

Hem de trobar la manera de controlar els riscos amb els màxims beneficis possibles. Aquest fet planteja a les autoritats públiques la responsabilitat de garantir la unitat de la nova societat. Caldrà garantir a tothom un accés igual a la infraestructura, així com la prestació d'un servei universal, la definició del qual ha de ser paral·lela a l'evolució tecnològica.

S'ha de garantir l'acceptació pública i l'ús real de la nova tecnologia. Preparar els europeus per a l'arribada de la societat de la informació és prioritari. L'educació, la formació i la promoció tindran un paper fonamental en la nova societat. L'objectiu del Llibre Blanc de donar als europeus el dret a una educació i formació confirmada al llarg de tota la seva vida es troba aquí plenament justificat. Per tal d'augmentar la concienciació, caldrà de fomentar les iniciatives regionals i locals, tant públiques com privades.

L'arribada de la societat de la informació comporta canvis en la legislació laboral i l'aparició de noves professions. El diàleg permanent entre els interlocutors socials tindrà una gran importància, a fi d'anticipar i gestionar les transformacions dels llocs de treball. Aquest esforç haurà de reflectir les noves relacions que el canvi d'entorn motivarà en el món laboral.

Un examen més detallat d'aquestes qüestions excedeix els límits del present informe. El Grup vol remarcar que Europa haurà de canviar, i que som nosaltres els interessats a aprofitar aquesta oportunitat. La infraestructura de la informació pot constituir un instrument extraordinari al servei dels europeus, i pot beneficiar la societat per reflectir els valors originals que donen sentit a la nostra vida.

Els avantatges que aporten aquestes noves eines, així com l'èxit global de la societat de la informació, dependran de la contribució de la població, tant a títol individual com en col.laboració. Estem convençuts que els europeus superaran aquest repte.

No hi ha temps a perdre

¿Perquè és tan urgent? Per què els proveïdors de xarxes i serveis no europeus són cada cop més actius en els nostres mercats. Creuen, i ho hem de creure també nosaltres, que si Europa arriba tard, els nostres proveïdors de tecnologies i serveis no tindran potència comercial per aconseguir moltes de les grans oportunitats que existiran a escala mundial. Les nostres empreses cercaran llocs més atractius per exercir les seves activitats i els nostres mercats d'exportació desapareixeran. Hem de demostrar-los el seu error.

El temps no s'atura, i estem en temps revolucionaris que convulsionen la vida econòmica i social. No hi ha temps a perdre. En alguns àmbits estem ben situats, mentre que en d'altres queda encara feina a fer; però, de tota manera, la resta de països que intervenen en el comerç mundial es troben en la mateixa situació.

A la Ronda Uruguai de les negociacions del GATT es va evidenciar la importància del sector, importància que sens dubte augmentarà. Quant a les nostres possibilitats d'èxit, podem dir que comptem amb grans capacitats tecnològiques, empresarials i creatives. Però, tot i això, la difusió de la informació continua essent restringida i costosa, cosa que es podria resoldre mitjançant reformes reglamentàries. La consciència pública cap a les tecnologies ha estat fins aquest moment massa limitada. Aquesta situació ha de canviar. L'atenció pública és massa intermitent. El sector privat espera un nou senyal.

Un pla d'acció

El present informe ofereix una panoràmica de la societat de la informació i dels beneficis que comportarà per als nostres ciutadans i agents econòmics, i remarca els àmbits en què hem d'actuar, així com les forces que ens poden ajudar a aconseguir-ho.

Tal com estableix el Consell, estem a favor d'un pla d'acció basat en iniciatives específiques de col.laboració entre els sectors públic i privat. L'objectiu d'aquestes activitats és estimular els mercats.

En aquest sector, la inversió privada serà la capdavantera. Els entorns monopolistes constitueixen grans obstacles per al seu funcionament. La situació és molt diferent en altres

àmbits, en els quals els fons públics són de vital importància per a les inversions estructurals; per exemple, el dels transports. Aquest sector evoluciona molt ràpidament. El mercat el dirigirà i prendrà les decisions. Amb el poder de la tecnologia, aquest mercat té un clar caràcter mundial.

La feina prioritària dels governs serà protegir les forces competitives i garantir una bona acollida pública i la durabilitat de la societat de la informació, de forma que la demanda pugui finançar el creixement, igual com succeeix en altres sectors. Si comparteixen el nostre punt de vista i són conscients de la urgència, els òrgans decisoris d'Europa poden aconseguir que les nostres perspectives de desenvolupament econòmic i social tinguin moltes més expectatives.

Nous mercats en la societat europea de la informació

La informació té un efecte multiplicador que arribarà a tots els sectors econòmics. Amb les noves tarifes determinades pel mercat, apareixeran un gran nombre de nous serveis i aplicacions informàtiques.

- Σ Des de serveis d'elevat cost, els preus dels quals es justificaran pel valor dels beneficis que comportaran, fins a productes econòmics destinats al consum general.
- Σ Des de serveis a la comunitat empresarial, que s'adaptaran a les necessitats de cada client concret, fins a paquets estàndard que es vendran en grans quantitats i a baix preu.
- Σ Des de serveis i aplicacions basats en la infraestructura, els perifèrics i els equips existents (xarxes telefòniques i de televisió per cable, sistemes de ràdio comunicació, ordinadors personals, lectors de CD i aparells de televisió), fins als que es basaran en les noves tecnologies que es vagin implantant, com la banda ampla integrada.

Mercats per a les empreses

Les petites i grans empreses i els usuaris professionals ja es troben a l'avantguarda de l'aprofitament de les noves tecnologies per augmentar l'eficàcia dels sistemes de gestió i producció. El grau de consciència d'aquestes tendències en les empreses europees encara és inferior al dels Estats Units. Les empreses encara no aprofiten el potencial de reorganització interna i d'adaptació de les relacions amb els proveïdors, contractistes i clients, i cal que satisfem la considerable demanda latent.

En els mercats empresarials, la teleconferència constitueix un exemple d'aplicació empresarial que s'ha de fomentar, igual com s'estan dedicant grans esforços a tot el món per perfeccionar el telecomerç i l'intercanvi electrònic de documents (EDI).

Ambdues aplicacions ofereixen un nombre tan gran d'avantatges respecte als mètodes tradicionals, tant per cost com per temps, que un cop comencin a aplicar-se els procediments electrònics es convertiran en la forma preferida de realitzar activitats comercials. Segons algunes estimacions, el cost de tramitar una comanda electrònica representa una desena part del cost de tramitar el seu equivalent en paper; un missatge de correu electrònic ("e-mail") és més ràpid, més fiable i un 95% més econòmic que un fax. Els sistemes de pagament electrònic anuncien ja una societat carent de diners en metàl·lic en algunes regions d'Europa. Respecte a la resta del món, gaudim d'un clar avantatge pel que fa a tecnologia i aplicacions de targetes intel·ligents. Es tracta d'un àmbit amb potencial de mercat mundial.

Mercat per a les petites i mitjanes empreses

Tot i que els 12 milions de PIME es consideren la part vertebradora de l'economia europea, també és cert que cal que gestionin millor tant la informació com els recursos de gestió.

Les empreses haurien d'estar connectades a xarxes rendibles i de fàcil accés, que ofereixin informació sobre nous productes i mercats. Representaria un pas endavant per a la competitivitat de l'estructura industrial el fet que les seves relacions amb les empreses més grans es fonamentés en les noves tecnologies.

Les relacions mitjançant xarxes amb universitats, centres d'investigació i laboratoris permetrien millorar les seves perspectives, ja que ajudarien a pal·liar les seves diferències cròniques en R+D. Les xarxes també faran possible reduir l'aïllament de les PIME situades en les regions menys afavorides d'Europa, i ajudaran a actualitzar els seus productes i a trobar mercats més amplis.

Mercats per als consumidors

Es preveu l'aparició en aquests mercats de gran quantitat de serveis, des del banc a domicili i la televenda fins a una varietat quasi il·limitada d'entreteniments a escollir.

A Europa, com als Estats Units, els mercats de consum de masses poden convertir-se en un dels principals impulsors de la societat de la informació. L'experiència nord-americana ja ha demostrat que el desenvolupament d'aquest mercat topa amb una sèrie d'obstacles i incerteses.

Atès l'elevat cost inicial dels serveis d'entreteniment de pagament per sessió i dels equips necessaris, així com el de la instal·lació de fibra òptica a les llars, serà més fàcil desenvolupar un gran mercat de consum de masses si els serveis d'entreteniment s'inclouen en un paquet més ampli, que podria abastar també informació, programació cultural i esdeveniments esportius, així com telemàrqueting i televenda. Tant el pagament per sessió dels serveis en línia com la publicitat es faran necessaris com a font d'ingrés. Fins a cert punt, la infraestructura telefònica i de satèl·lits existent pot ajudar el mercat de consum en la seva fase inicial.

En aquest moment, Europa es troba encara en una fase molt inicial d'aquest mercat, i és molt probable que el creixement sigui més lent que als Estats Units, on més del 60% de les llars tenen ja televisió per cable, que també pot transmetre serveis de text i dades. A Europa, només el 25% disposa d'aquest servei, i aquesta xifra no dona una visió real, ja que les diferències entre països són molt marcades: per exemple, entre Bèlgica (92%) i Grècia (1-2%).

Altres estadístiques fan referència als ordinadors personals: Estats Units compta amb 34 ordinadors per cada 100 habitants, mentre que a Europa la xifra global és de 10 per cada 100, encara que el Regne Unit, amb 22 ordinadors per cada 100 habitants, és més proper als Estats Units quant al grau de penetració de l'ordinador.

Vist això, l'absència de serveis d'informació i la poca popularitat de l'ordinador són desavantatges per a Europa. Tot i així, les xarxes de telecomunicació són comparables a les dels Estats Units, tant pel que fa al tamany com a la seva cobertura. Aquestes xarxes poden actuar com a porta d'accés als serveis inicials, però continuaria essent necessari estimular les aplicacions d'usuari.

Aquestes deficiències estructurals no han de ser un impediment per al progrés. L'èxit tecnològic europeu del CD-ROM i el CD-I podria ser el punt de partida per a una ràpida aparició d'aplicacions i serveis, no en xarxa, en els primers anys de formació de la societat de la informació. Aquests serveis que empenen el disc com a mitjà tenen un gran potencial d'exportació, sempre que la indústria audiovisual europea contraresti el predomini de títols dels Estats Units.

Pel que fa al mercat, la xarxa francesa Minitel ofereix l'exemple de la disposició dels consumidors europeus a comprar serveis d'informació i transacció en pantalla, sempre que el preu d'accés sigui l'adequat. Prop de 30 milions de particulars i empreses estan abonats a aquesta xarxa, a la qual accedeixen 6 milions de terminals i que ofereix 15.000 serveis diferents. Minitel ha creat un gran nombre de llocs de treball, tant directament com indirectament, ja que ha potenciat l'eficàcia empresarial i la competitivitat.

Al Regne Unit cal destacar l'èxit del programa Homestead, patrocinat per la Comunitat i que utilitza el CD-I com a mitjà, així com l'èxit de llançament d'un canal (nord-americà) especialitzat en televenda.

Entretant, als Estats Units, el mercat de consum dels quals és més avançat, el vídeo a la carta i la televenda podrien arribar a ser els serveis més populars.

Mercats audiovisuals

El nostre principal problema estructural és la debilitat financera i organitzativa de la indústria europea de programes. Tot i el gran llegat cultural europeu i el potencial dels nostres creadors, la gran majoria de programes i de drets adquirits no es troben en mans europees. Un mercat europeu de creixement ràpid pot oferir a la indústria europea l'oportunitat de desenvolupar una base pròpia i aprofitar l'augment d'oportunitats d'exportació.

La fragmentació lingüística del mercat és el gran desavantatge per a la indústria audiovisual i d'entreteniment europea; el predomini de l'anglès en el mercat mundial demostra que els nord-americans són capdavanters, tant en la producció com en la distribució. Aquest domini del mercat, que comença amb el cinema i continua amb la televisió, s'estendrà amb tota probabilitat als nous àmbits audiovisuals. Tot i això, en el moment que els consumidors puguin accedir amb més facilitat als productes, hi haurà moltes més oportunitats per a l'expressió de les diferents cultures i llengües europees.

La indústria audiovisual europea pateix actualment d'una reglamentació excessiva, part de la qual quedarà obsoleta davant el desenvolupament de les noves tecnologies i es convertirà en un obstacle per al creixement d'un mercat europeu dinàmic.

Com a mesura per estimular el debat sobre els nous reptes, la Comissió ha creat el Llibre Verd sobre la indústria audiovisual.

Capítol II: Una revolució impulsada pel mercat

Trencar amb el passat

El Grup té la convicció que el progrés tecnològic i l'evolució del mercat impliquen que Europa ha de trencar amb les polítiques basades en principis d'una època anterior a la revolució de la informació.

El factor principal de l'aparició de nous mercats és la necessitat d'un nou reglament que permeti una competència plena. És un requisit indispensable per mobilitzar el capital privat necessari per a la innovació, el creixement i el desenvolupament.

Per funcionar adequadament, el nou mercat necessita que tots els agents estiguin prou capacitats per assolir l'èxit, o com a mínim que la seva participació no s'iniciï amb clars desavantatges. Han d'estar capacitats per actuar d'acord amb unes normes, en un marc únic, just i competitiu.

El Grup recomana als estats membres accelerar el procés de liberalització del sector de les telecomunicacions i serveis, mitjançant el següent:

- Σ Obrir a la competència les infraestructures i serveis que encara siguin monopolis.
- Σ Eliminar els obstacles polítics i les obligacions pressupostàries no comercials dels operadors de telecomunicacions.
- Σ Establir calendaris i terminis clars per a l'aplicació de mesures pràctiques que facilitin assolir els objectius.

Posar fi als monopolis

Aquesta necessitat s'aplica tant als operadors de telecomunicacions com a la resta d'operadors. Avui dia es considera necessari eliminar les obligacions polítiques imposades a aquestes entitats, ajustar les tarifes i crear un marc reglamentari adequat. El funcionament dels operadors de telecomunicacions, encara que ha millorat en els últims anys, no és encara del tot correcte.

És possible posar fi als monopolis. En un futur, tots els operadors públics autoritzats hauran de responsabilitzar-se de la seva part de servei públic (per exemple, l'obligació de servei universal i l'oferta d'accés igualitari a les xarxes i serveis). Els requeriments per fer competitiu un entorn són:

- Σ Operadors de telecomunicacions exempts d'obligacions polítiques com:
 - subsidis de funcions públiques
 - activitats externes de R+D
 - contribucions a objectius de planificació i gestió territorial
 - assumir en solitari la responsabilitat del servei universal
- Σ Reglamentació adequada, l'objectiu de la qual sigui:
 - regulació del mercat a fi i efecte de protegir i permetre les competències
 - entorn previsible, per fer possible la planificació i les inversions estratègiques
- Σ Ajustament de preus

Fer possible el mercat

El Grup recomana establir una autoritat responsable en l'àmbit europeu.

A fi que el mercat funcioni amb èxit, el Grup ha establert una sèrie d'objectius i recomanacions:

Σ Evolució de les reglamentacions

Determinar i establir les reglamentacions mínimes amb caràcter europeu, a fi de garantir l'aparició a Europa d'infraestructures i serveis d'informació vàlids. La urgència ve donada per les circumstàncies dominants del mercat. Un cop establertes les "regles del joc", el mercat pot preparar-se per a l'entorn futur, i els que desitgin actuar amb rapidesa per obtenir guanys tindran l'oportunitat de fer-ho.

L'autoritat responsable haurà d'atendre dos aspectes:

- La reglamentació d'aquelles operacions que, en interessar tota la Comunitat, s'han de tractar des d'un punt de vista europeu: llicències, interconnexió de xarxes, gestió per compartir escassos recursos (per exemple, atribucions de freqüències de ràdio i numeració d'abonats) i assessorament a les autoritats reglamentàries dels estats membres sobre assumptes generals.
- Un marc reglamentari únic, vàlid per a tots els operadors, que permeti eliminar les diferències d'accés al mercat. Aquest marc reglamentari garantirà que les condicions d'accés a la xarxa i l'ús de serveis es regeixin pels principis de la transparència i la no discriminació, complementats per normes pràctiques sobre resolució de conflictes i solucions ràpides contra les situacions d'abús.

Σ Interconnexió i interoperabilitat

Hi ha dos aspectes fonamentals per a la implantació de la infraestructura necessària per a una societat de la informació: una connexió sense errades entre xarxes i la possibilitat que els serveis i aplicacions prestats mitjançant les xarxes funcionin conjuntament (interoperabilitat).

En temps passats, la voluntat política de connectar xarxes telefòniques entre si va permetre establir milions de connexions d'abonats a tot el món. És necessària una determinació política semblant i l'esforç corresponent per establir infraestructures d'informació de complexitat superior.

El repte consisteix a establir interconnexions per a gran diversitat de xarxes (per exemple, fixes i noves, com les xarxes mòbils i per satèl·lit) i serveis bàsics (per exemple, Red Digital de Servicios Integrados : RDSI). Actualment, les posicions dels monopolis en aquests àmbits d'evolució ràpida van camí de deteriorar-se.

Els operadors de telecomunicacions han de prendre amb urgència decisions conjuntes, a fi de garantir la ràpida ampliació dels serveis bàsics europeus més enllà de la telefonia. D'aquesta forma, milloraria la seva posició competitiva en els mercats davant els competidors no europeus.

La societat de la informació europea apareix en molt diversos aspectes. La infraestructura europea es transforma en un teixit cada cop més dens de xarxes, serveis genèrics, aplicacions i equips, el desenvolupament, distribució i manteniment dels quals ocuparà a un gran nombre d'empreses a tot el món.

En una infraestructura de la informació eficaç i en expansió, aquests components han de treballar conjuntament.

Sense clares conviccions seria impossible unificar tots els components d'aquest sistema per aconseguir la interoperabilitat. Aquestes conviccions són les normes. Les normes de sistemes oberts gaudiran d'un paper fonamental en la construcció d'una infraestructura europea de la informació.

Els instituts de normes gaudeixen d'un important historial d'elaboració de normes europees, però el procés de normalització, en el seu estat actual, provoca una sèrie de preocupacions en relació a l'assoliment de l'objectiu, carència d'interoperabilitat i establiment de prioritats, que no està suficientment orientat pel mercat.

És necessari aplicar mesures en tres àmbits diferents:

- En l'àmbit dels operadors, la contractació pública i els inversors: seguint l'exemple de l'èxit de la telefonia mòbil digital GSM, els agents del mercat (la indústria, els operadors de telecomunicacions, els usuaris) podrien elaborar *Memoranda de Acuerdo* per establir els requisits d'especificacions pensant en aplicacions específiques. Aquests requisits serien la base per a la continuació del treball de l'organisme de normalització competent. Un mecanisme d'aquestes característiques respondria a les necessitats del mercat.

A l'hora d'adquirir i crear serveis informàtics, a fi d'aconseguir la interoperativitat global, els operadors, els responsables de la contractació pública i els inversors han de portar a terme solucions obertes i basades en les normes.

- En l'àmbit dels organismes europeus de normalització:

Aquests organismes han d'establir prioritats sobre la base de les necessitats del mercat i han de determinar especificacions disponibles públicament, originades pel mercat, que estiguin subjectes a una ràpida transformació en normes (per exemple, mitjançant procediments accelerats).

- En l'àmbit de la Unió:

Cal replantejar la política de normalització europea sobre la base de l'anteriorment esmentat: si el mercat no ofereix solucions tècniques acceptables per assolir un dels objectius de la Unió, s'ha d'establir un mecanisme que ens permeti escollir o crear tecnologies adequades.

S'ha de fomentar i garantir una interoperativitat d'àmbit mundial. El Grup recomana fer un replantejament del procés de normalització europeu a fi d'augmentar la rapidesa i capacitat de resposta als mercats.

Σ Actuació urgent per ajustar els preus

La reducció de les tarifes internacionals de llarga distància i de lloguer de línies donarà lloc a l'expansió de la utilització de les infraestructures, la qual cosa generarà uns guanys addicionals i impulsarà alhora els serveis genèrics i les aplicacions innovadores.

En la gran majoria de casos, la insatisfactòria situació actual de les tarifes respon a la condició de monopoli dels operadors de telecomunicacions i a les diferents restriccions polítiques que resulten d'aquesta condició.

En establir-se la prestació competitiva de serveis i infraestructures, els operadors de telecomunicacions podran ajustar els preus a la situació del mercat. En aquest procés, l'equilibri de les tarifes internacionals i de llarga distància amb les tarifes locals constitueix una mesura fonamental.

El Grup recomana un ajustament de les tarifes internacionals, de llarga distància i de lloguer de línies, a fi que siguin més properes a les aplicades en d'altres zones industrialitzades.

L'ajustament de preus ha d'anar acompanyat d'una distribució justa de les obligacions pròpies d'un servei públic entre els operadors.

Dues mesures han d'anar lligades a aquest procediment:

- alliberar els operadors de telecomunicacions de les limitacions de caràcter polític dels seus pressupostos, i
- distribuir de manera justa i equitativa l'obligació de prestar serveis universals entre tots els operadors autoritzats

Σ Afavorir l'aparició d'una "massa crítica"

Els segments del mercat basats en les noves infraestructures de la informació no poden aconseguir una rendibilitat adequada de les seves inversions sense un cert nivell de demanda. En la majoria de casos, la competència per si mateixa no garantirà l'assoliment d'aquesta "massa crítica", o trigarà massa temps a produir-la.

És necessari portar a terme una sèrie de mesures per aconseguir aquest objectiu:

- fomentar la cooperació entre els competidors, a fi d'aconseguir el tamany i la dinàmica adequats en determinades àrees del mercat. L'anomenat *Memorandum de Acuerdo* sobre el GSM ofereix un exemple dels efectes d'aquest plantejament;
- acord entre les administracions públiques, a fi d'establir els requisits i especificacions comuns i el compromís d'utilitzar aquests requisits i especificacions en els procediments nacionals i europeus de contractació pública;
- foment i utilització de les xarxes i serveis europeus actuals i futurs;
- campanyes de sensibilització, dirigides en especial a les administracions públiques, les PIME i les institucions educatives.

Per altra banda, tots aquells que participin en la construcció de la societat de la informació han d'estar capacitats per adaptar les estratègies i establir aliances que els permetin contribuir, i al mateix temps, gaudir del creixement global en aquest àmbit.

Σ Garantir un abast mundial

En un entorn de mercats oberts, les infraestructures de la informació no tenen fronteres; la societat de la informació té un caràcter fonamentalment mundial.

Les mesures que proposa aquest informe permetran establir un mercat obert, que oferirà accés a tots els agents. El Grup recomana que l'expansió del mercat europeu tingui la contrapartida en els mercats i xarxes d'altres regions del món. És de gran importància per a Europa adoptar les mesures adequades per garantir la igualtat d'accés.

Conseqüències positives per a tots

Les respostes assenyalades en els reptes que planteja la implantació de la societat de la informació seran beneficioses per a tots els que participin en la seva creació i facin ús de les seves possibilitats.

Els operadors de telecomunicacions, distribució per cable i satèl·lit estaran en condicions d'aprofitar les oportunitats del mercat i d'augmentar la quota de mercat.

Les indústries proveïdores de serveis i continguts d'informació podran oferir productes innovadors a preus atractius.

Els ciutadans i usuaris gaudiran d'una major varietat de serveis en competència.

S'ampliarà el mercat d'equips i suport de telecomunicacions.

En els països que ja han optat per un alliberament més ràpid, els mercats nacionals s'amplien i ofereixen noves oportunitats als operadors de telecomunicacions, als proveïdors de serveis i a la indústria. Els demés, a causa d'un alliberament més lent, es trobaran amb competidors estrangers més dinàmics i un mercat nacional més reduït. El Grup recomana que els governs donin suport a l'alliberament accelerat mitjançant l'establiment de calendaris i terminis, juntament amb mesures clares per assolir aquest objectiu.

Respecte d'això, la resolució del Consell de 1993 ens segueix donant una referència útil. Els governs han d'accelerar l'expansió a la competència de les infraestructures i d'aquells serveis que són encara monopoli, així com fer desaparèixer les obligacions polítiques imposades als seus operadors nacionals de telecomunicacions.'

Capítol III: Pla d'acció

Hi ha diverses qüestions polítiques que s'han d'estudiar paral·lelament a les mesures necessàries per crear una societat oberta, competitiva i dirigida per les forces del mercat. Les diferents reaccions nacionals en matèria de normativa suposen una amenaça de fragmentació del mercat interior.

Hi ha dos conjunts de temes i problemes: un d'ells està relacionat amb la comunitat empresarial, l'altre fa referència als individus i a la societat de la informació, amb referència específica a la intimitat.

A mesura que avancem cap a la societat de la informació, és necessària, en l'àmbit europeu, una resposta normativa en entorns com la propietat intel·lectual, la intimitat i la propietat dels mitjans de comunicació, amb la finalitat d'optimitzar els beneficis del mercat únic per a tots els agents. Només l'escala del mercat interior és suficient per justificar i atraure el finançament que requereixen les xarxes transeuropees d'informació d'altres prestacions.

Vist això, el nostre objectiu principal ha de ser l'aplicació del principi del mercat únic, la lliure circulació de béns i serveis, en benefici de tots els europeus.

Protecció dels drets de la propietat intel·lectual

Si bé existeix gran quantitat d'informació que és de domini públic, hi ha una altra part que és privada i que requereix protecció mitjançant el compliment dels drets de propietat intel·lectual. Aquests drets són un factor important a l'hora de desenvolupar una indústria europea competitiva, tant en l'àmbit de la tecnologia de la informació com, més en general, en els diferents sectors industrials i culturals. La creativitat i la innovació són dos dels avantatges més importants de la Unió. La seva protecció ha de continuar essent de màxima prioritat, recolzada en solucions equilibrades que no impedeixin el funcionament de les forces del mercat.

El caràcter mundial dels serveis que es subministren mitjançant les xarxes d'informació suposa que la Unió haurà de participar en les mesures internacionals de protecció de la propietat intel·lectual. En cas contrari hi hauria greus dificultats, atès que, en les diferents parts del món, els sistemes normatius es basen en principis incompatibles que permeten esquivar-ne el compliment o crear incerteses jurisdiccionals.

En aquest mercat mundial de la informació és necessari que tothom compleixi unes normes que hagin estat aprovades de comú acord. Europa té un interès especial a garantir que els drets de protecció intel·lectual rebin tota l'atenció que es mereixen, i que el grau de protecció sigui de qualitat. A mesura que vagi evolucionant la tecnologia, caldran consultes periòdiques a escala mundial amb totes les parts interessades, tant amb els proveïdors com amb les comunitats d'usuaris.

És prioritari completar les iniciatives que estan en marxa a Europa, com la proposta de la directiva sobre protecció legal de bases de dades electròniques.

Entretant, i a fi d'estimular el desenvolupament de nous productes i serveis multimèdia, s'hauran de tornar a estudiar els règims legals vigents, tant els nacionals com els de la Unió, i veure si s'adapten a la nova societat de la informació. Sempre que calgui es realitzaran ajustaments.

En particular, la facilitat amb què es pot transmetre, manipular i adaptar la informació digitalitzada fa necessàries solucions per protegir els qui proporcionen el contingut. Però, al mateix temps, la flexibilitat i eficiència a l'hora d'obtenir l'autorització per a la difusió dels treballs serà una necessitat prèvia per al dinamisme de la indústria europea dels multimèdia.

Intimitat

L'exigència de protegir la intimitat experimentarà un fort augment en fer-se realitat el potencial de les noves tecnologies, que poden aconseguir (fins i tot més enllà de les fronteres nacionals) informació detallada sobre persones a partir de fonts en forma de dades, veu i imatges, i de manipular aquesta informació. Sense la seguretat legal d'un enfocament comú a tota la Unió, la falta de confiança per part dels consumidors repercutirà en el ràpid desenvolupament de la societat de la informació.

Europa és el líder mundial quant a protecció dels drets fonamentals de les persones en relació amb el tractament de les dades personals. L'aplicació de les noves tecnologies pot, en principi, afectar camps molt delicats com els relacionats amb les imatges de persones, la seva comunicació, els seus moviments i el seu comportament. Tenint en compte tot això, és molt probable que la majoria dels estats membres reaccionin davant d'aquesta evolució adoptant mesures de protecció, incloent-hi el control més enllà de les fronteres de les noves tecnologies i serveis.

Les disparitats en el grau de protecció d'aquestes normes sobre la intimitat generen el risc que, a fi de protegir les dades personals, les autoritats nacionals restringeixin la lliure circulació d'una multitud de serveis entre els estats membres.

Protecció electrònica (codificació), protecció legal i seguretat

La codificació serà cada cop més important a l'hora d'assegurar el desenvolupament dels serveis remunerats. Mitjançant la codificació es pot tenir la seguretat que un determinat servei el rebin només els que l'han pagat i proporcionaria una protecció que impedirà que les dades personals arribin a ser de domini públic.

L'harmonització internacional seria una ajuda per al mercat, si ens portés cap a un sistema normalitzat de codificació que assegurés una competència justa i oberta entre els interessos dels consumidors i dels proveïdors de serveis.

La codificació té una importància especial per al telecomerç, que necessita garanties absolutes pel que fa, per exemple, a la integritat de les firmes i del text, la indicació irrevocable de l'hora i la data i el reconeixement legal internacional.

Ara bé, la creixent utilització de la codificació i el desenvolupament d'un sistema de codificació únic, augmentarà els guanys que suposa l'entrada il·lícita en el sistema per beneficiar-se del servei sense pagar-ho, o sense restriccions de la intimitat. Així doncs, sense un marc legal que protegeixi els proveïdors de serveis enfront del pirateig del seu sistema de codificació, existeix el risc que aquests no es decideixin a desenvolupar aquests nous serveis.

D'altra banda, ha de ser possible que els governs disposin de la facultat de deixar sense efecte la codificació, amb la finalitat de lluitar contra els delictes i protegir la seguretat nacional.

Inevitablement, la resposta donada a aquests temes en l'àmbit nacional serà insuficient, vist que la globalització de les comunicacions va més enllà de les fronteres nacionals i que els principis del mercat interior impedeixen mesures tals com les prohibicions d'importar equips de descodificació.

Així doncs, és necessària una solució a escala europea que doni una resposta global al problema de la protecció dels senyals codificats i de la seguretat. Aquesta solució es basaria en els principis del mercat interior i crearia diverses condicions per a la protecció dels serveis codificats, així com el marc legal per al desenvolupament d'aquests nous serveis.

Propietat dels mitjans de comunicació

A part dels controls de propietat per evitar l'abús dels monopolis, la majoria dels països tenen normes sobre la propietat d'un o més mitjans de comunicació, per tal de preservar el pluralisme i la llibertat d'expressió.

A la pràctica, aquestes normes formen un conjunt incoherent que tendeix a fragmentar el mercat; això impedeix que les empreses dels mitjans de comunicació aprofitin les oportunitats que els ofereix el mercat interior, especialment en el sector dels multimèdia, i podria posicionar-les desavantatjosament respecte als competidors no europeus.

Donades les actuals circumstàncies, existeix el risc que cada un dels estats membres elabori una legislació exclusivament nacional en resposta als nous problemes i reptes que planteja la societat de la informació. És urgent intentar evitar la fragmentació del mercat interior i garantir unes normes lliberals i útils que protegeixin el pluralisme i la competència.

Atesa la universalitat de la societat de la informació i de la seva naturalesa transnacional, serà de vital importància disposar de normes d'àmbit europeu. La Unió haurà de vigilar per intentar evitar una gran diversitat normativa més profunda. D'aquesta manera, reforçarà la seguretat legal, cosa que és de gran importància per a la competitivitat global de la indústria europea dels mitjans de comunicació.

La funció de la política de competència

La política de competència és un element clau de l'estratègia de la Unió, especialment important per consolidar el mercat únic i per atraure el capital privat necessari per al creixement de la infraestructura transeuropea de la informació.

Hi ha àrees de la societat de la informació sotmeses a pressions de mundialització, que afecten tant les empreses europees com les empreses no europees que actuen dins de la Unió. A partir d'ara, quan s'avaluin temes de competència europea com la propietat i el control dels mitjans de comunicació, el poder del mercat, les empreses comunes i les aliances, caldrà tenir nocions del mercat mundial més que del mercat de la Unió.

L'objectiu no és fixar un conjunt de normes estàtiques, sino més aviat establir procediments i polítiques mitjançant les quals el dinamisme del sector pot traduir-se en unes més grans oportunitats de riquesa i creació de llocs de treball.

De la mateixa manera que tots els altres comercials, les empreses que intervenen en el subministrament de noves tecnologies i serveis han d'estar en condicions d'adaptar les seves estratègies i formar aliances que permetin contribuir al creixement global en aquest sector al mateix temps que se'n beneficien, en el marc de la política de competència.

Tecnologia

La base tecnològica d'Europa és suficient per donar a conèixer les aplicacions que es proposen en el present informe. Aquestes aplicacions han de centrar-se en sistemes realistes, a una escala suficient per explorar el valor dels serveis que s'ofereixen a l'usuari, i avaluar la viabilitat econòmica dels nous sistemes d'informació.

Tot i això, serà necessari desenvolupar noves tecnologies per a la seva introducció a gran escala després d'aquestes demostracions. Particularment, s'ha de millorar la capacitat d'ús i la rendibilitat dels sistemes i s'han de continuar investigant les conseqüències del seu ús massiu. Els programes d'investigació de la Unió i dels estats membres, en particular el *Cuarto Programa Marco*, s'haurien de posar en pràctica tenint en compte les exigències del mercat. Els objectius tècnics i el calendari dels projectes s'han de definir involucrant-hi adequadament els usuaris.

Capítol IV: Elements constitutius de la societat de la informació

Els sistemes de comunicacions, combinats amb les tecnologies avançades de la informació, són les claus de la societat de la informació. Les limitacions temporals i espaials han desaparegut gràcies a les xarxes (per exemple telèfons, satèl.lits, cables) que transmeten la informació, els serveis bàsics (per exemple el correu electrònic, el vídeo interactiu) que permeten utilitzar les xarxes i les aplicacions (per exemple, l'ensenyament a distància, el teletreball) que ofereixen solucions específiques per a grups d'usuaris.

L'oportunitat per a la Unió - enfortir les xarxes existents i accelerar-ne la nova creació

- La RDSI: el primer pas

La xarxa telefònica tradicional es troba en ple canvi. Va sorgir com a vehicle universal per a la veu, però ara ha de satisfer les necessitats de comunicació d'una economia moderna, que van més enllà de les simples trucades telefòniques.

Un important desenvolupament és la "Red Digital de Servicios Integrados" (RDSI), que permet transmetre no només la veu sinó també dades, i fins i tot imatges en moviment, per mitjà de les línies telefòniques.

La RDSI està especialment adaptada a les necessitats de comunicació de les petites i mitjanes empreses. Permet, per exemple, la comunicació directa entre ordinadors personals per transmetre documents instantàniament i a baix preu. Les possibilitats del teletreball amb serveis RDSI poden ser atractives per a molts tipus d'empreses. La RDSI és el vehicle ideal per a l'educació a distància.

La xarxa EURO-RDSI, basada en normes comunes, es va posar en marxa a finals de 1993. Diversos països europeus gaudeixen d'una posició d'avantguarda que s'ha d'explotar.

Σ La banda ampla: de camí cap als multimèdia

La RDSI és només el primer pas. Els nous serveis multimèdia, com per exemple les comunicacions de vídeo de gran qualitat, requereixen unes prestacions superiors. Mentre la RDSI va obrint el camí, comença ja la nova era tecnològica, preparant el camí per al món multimèdia. Es tracta de les Comunicacions Integrades de Banda Ampla, que ofereixen la possibilitat de combinar tots els mitjans de forma flexible. La tecnologia líder per portar a la pràctica aquestes comunicacions es denomina *Modo de Transferencia Asíncrono* (ATM).

La indústria i els operadors de telecomunicacions europeus es troben a l'avantguarda d'aquests desenvolupaments tecnològics i haurien de recollir els beneficis.

Europa ha de desenvolupar una infraestructura de banda ampla d'ATM, que serà l'espina dorsal de la societat de la informació. Els serveis multimèdia que es subministren mitjançant aquestes xarxes seran el suport de totes les activitats laborals i d'oci de tots els ciutadans. A molts països europeus ja existeix, o bé s'està posant a punt, una distribució de banda ampla molt desenvolupada en forma de xarxes de cable i de satèl.lit. L'aplicació de les tècniques digitals sofisticades de què disposem a l'actualitat, com la comprensió d'imatges i la transmissió de senyals digitals, permetrà fàcilment a aquestes xarxes satisfer la demanda generalitzada d'informació individual interactiva i d'utilitzacions recreatives.

La situació actual es caracteritza sobretot per les iniciatives nacionals i regionals. Els primers assaigs de xarxes transnacionals no s'han portat a terme a Europa fins molt recentment.

El Grup recomana que el Consell doni suport a l'aplicació de la infraestructura Europea de banda ampla i asseguri la seva interconnectivitat amb el conjunt de les xarxes europees de telecomunicacions, televisió per cable i satèl.lit.

Hauria de constituir-se un Comitè Directiu de la banda ampla europea en què hi participin totes les parts implicades, per arribar a un punt de vista comú i supervisar i facilitar la realització del concepte global, en particular mitjançant demostracions i l'elecció i definició de normes.

Σ Les comunicacions mòbils: un sector d'importància creixent

Les comunicacions mòbils creixen a molt bon ritme: el nombre d'abonats als telèfons portàtils s'ha duplicat en els darrers tres anys, fins arribar als 8 milions i, vista la taxa de creixement, situada entre el 30 i el 40%, d'aquí a poc temps hi haurà uns 40 milions d'usuaris a la Unió.

Europa està assolint una posició destacada de líder en el camp de les comunicacions mòbils, ja que les seves normes de comunicació digital s'estan adoptant a escala mundial. En particular, el Sistema Global de Comunicació Mòbil (GSM) constitueix un model excel·lent que demostra com és possible transformar una iniciativa comuna paneuropea, pública i privada, en una operació fructífera dirigida pel mercat que ha creat llocs de treball.

A Alemanya, el país on el GSM ha tingut més èxit, s'han creat uns 30.000 nous llocs de treball. En les mateixes condicions, la introducció paneuropea a una mateixa escala suposaria la creació de més de 100.000 llocs de treball.

Σ Els satèl·lits: comunicacions de llarg abast

Els satèl·lits són útils sobretot per a la retransmissió televisada, l'observació terrestre i les telecomunicacions. L'avantatge més important dels satèl·lits és la seva gran cobertura geogràfica, sense necessitat d'implantar xarxes terrestres que representen un cost elevat. Els satèl·lits tenen grans avantatges quan es tracta de posar les comunicacions avançades al servei de zones rurals o aïllades.

Els satèl·lits només poden arribar a explotar-se plenament mitjançant una nova fase en la política de satèl·lits de la Unió. L'objectiu ha de ser el desenvolupament de xarxes transeuropees de satèl·lits.

Respecte a les comunicacions mòbils i per satèl·lit, el Grup recomana:

- reduir les tarifes de les comunicacions mòbils;
- promoure el GSM, als àmbits europeu i internacional;
- establir un marc normatiu per a les comunicacions per satèl·lit;
- estimular la indústria europea dels satèl·lits perquè desenvolupi projectes comuns prioritaris i participi activament en la posta a punt de sistemes a escala mundial.

Nous serveis bàsics

Fan falta nous serveis bàsics, com el correu electrònic, la transferència de fitxers i els multimèdia interactius. Ja es disposa de la tecnologia necessària. També s'estan desenvolupant noves xarxes, com la RDSI, que supera les actuals limitacions de la xarxa telefònica.

Aquest tipus de serveis requereix bàsicament dos elements: normes inequívokes i una massa crítica. L'atractiu d'un servei de telecomunicacions depèn directament del nombre d'usuaris compatibles. Així doncs, un sistema nou no arriba a funcionar fins que no s'hagin subscrit un cert nombre de clients. Un cop assolida aquesta massa crítica, la taxa de creixement pot augmentar de forma espectacular, com ha succeït en el cas d'Internet.

INTERNET es basa en una xarxa mundial de xarxes sense planificació central; INTERNET no té propietari. Tot i això, hi ha uns 20 milions d'usuaris en més de 100 països. INTERNET ofereix un servei de correu electrònic, fòrums, informació i molt més. INTERNET té una estructura tal, i creix a tal ritme, que no és possible ignorar-la, tot i les seves errades, concretament els greus problemes de seguretat.

El Grup recomana una actuació urgent i coherent, tant a escala europea com dels estats membres, per fomentar el subministrament i l'ús generalitzat de serveis bàsics transeuropeus, incloent-hi el correu electrònic, la transferència de fitxers i els serveis de vídeo. Recomana igualment a la Comisió iniciar la creació d'un "Fòrum Europeu de Serveis Bàsics" per accelerar la disponibilitat de normes unificades per a serveis bàsics.

L'ampliació de serveis bàsics compatibles paneuropeus podria donar lloc a avantatges significatius per al conjunt de l'economia.

Deu aplicacions per llançar la societat de la informació

Avui en dia la tecnologia busca aplicacions. Al mateix temps, augmenten les necessitats de solucions basades en informació intel·ligent.

La reducció de les tarifes facilitarà la creació de noves aplicacions i d'aquesta manera resoldrà l'actual infrautilització de la capacitat. Per exemple, les línies de veu funcionen, per terme mitjà, uns 20 minuts de cada 24 hores, i alguns serveis de valor afegit treballen només al 20% de la seva capacitat.

Ara bé, malgrat que tinguem el convenciment de la necessitat d'alliberar les forces del mercat, l'augment de la competència no podrà, per si mateix, produir la massa crítica que té la capacitat d'estimular la inversió en noves xarxes i serveis, o en tot cas la produirà molt lentament.

Només pot generar-se una realimentació positiva d'oferta i demanda si s'aconsegueix posar en marxa a tot Europa un nombre significatiu d'aplicacions d'assaig del mercat, basades en les xarxes i els serveis d'informació, per crear una massa crítica.

Σ Funció demostrativa

Les iniciatives en forma d'aplicacions experimentals són la manera més eficaç de respondre a la lentitud amb què reaccionen l'oferta i la demanda. Aquestes aplicacions tenen una funció de demostració que contribueix a promoure'n un ús més generalitzat; constitueixen un primer pas en l'assaig per als proveïdors, que poden ajustar les seves aplicacions en funció de les exigències dels usuaris i poden servir d'estímul als usuaris avançats, encara poc nombrosos a Europa en comparació amb els Estats Units.

És necessari aconseguir que les administracions locals, metropolitanes i regionals intervinguin en el seu desenvolupament. Les ciutats poden tenir un paper molt important, generant una demanda inicial i conscienciant els ciutadans dels avantatges dels nous serveis. En casos determinats, les administracions locals podrien posar de manifest els beneficis, assumint el paper de primer usuari a gran escala.

Per ser realment eficaces, aquestes aplicacions han de promoure's en entorns comercials autèntics, preferiblement a gran escala. Aquestes iniciatives no són projectes pilot en el sentit tradicional; el seu objectiu és posar a prova el valor per a l'usuari, així com la viabilitat econòmica dels sistemes d'informació.

Com demostren els exemples de les planes següents, és possible assenyalar iniciatives que generarien ràpidament noves aplicacions i mercats, al mateix temps que repercuteixen positivament sobre la creació de llocs de treball i empreses.

El sector privat s'està preparat per posar en marxa les iniciatives necessàries.

Les aplicacions prioritàries poden dividir-se en dos blocs principals, segons el destinatari final:

- el mercat personal domèstic (aplicacions interactives i transaccionals relacionades amb la telecompria, les operacions bancàries a distància, l'oci);
- les aplicacions empresarials i socials.

Aquestes aplicacions prioritàries han de respondre a un sèrie d'objectius macroeconòmics:

- l'enfortiment de la competitivitat industrial i el foment de la creació de llocs de treball;
- el foment de noves formes d'organització del treball;
- la millora de la qualitat de vida i del medi ambient;
- la resposta a les necessitats socials i una major eficàcia dels serveis públics.

PRIMERA APLICACIÓ

EL TELETREBALL

Més ocupació i noves feines per a una societat mòbil

Què cal fer? Fomentar el teletreball a casa i en oficines satèl·lit, de manera que no sigui necessari recórrer llargues distàncies per anar a treballar. Des d'aquests llocs serà possible connectar-se electrònicament a qualsevol entorn professional, independentment del sistema utilitzat.

Qui ho farà? Si els operadors de telecomunicacions ofereixen les xarxes necessàries a preus competitius, el sector privat crearà noves empreses de serveis que subministraran el suport necessari per al teletreball.

Qui se'n beneficiarà? Les empreses (tant les grans com les PIME) i les administracions públiques es beneficiaran d'increments de la productivitat, una major flexibilitat i un estalvi de costos. El públic en general veurà com es redueixen els nivells de contaminació, la congestió del trànsit i el consum d'energia. Els treballadors amb obligacions domèstiques es beneficiaran d'una major flexibilitat en la seva activitat laboral, i les persones que treballin en zones allunyades es beneficiaran de l'escurçament de les distàncies.

Quins problemes cal resoldre? Caldrà solucionar els problemes derivats de les menors possibilitats de relació i promoció social. S'hauran d'avaluar també les repercussions en el camp de la legislació laboral i de la Seguretat Social.

Quin és l'objectiu? Crear centres pilot de teletreball a 20 ciutats a finals de 1995, en els quals hi participin 20.000 treballadors com a mínim. L'objectiu és que al 1996 un 2% dels treballadors treballin a distància, i que a l'any 2000 hi hagi 10 milions de treballs a distància.

SEGONA APLICACIÓ

EDUCACIÓ A DISTÀNCIA

Educació permanent per a una societat en mutació

Què cal fer? Fomentar la creació de centres d'ensenyament a distància que proporcionin material pedagògic i serveis de formació i tutoria a mida per a les PIME, les grans empreses i les administracions públiques. Introduir tècniques avançades d'ensenyament a distància a les escoles i instituts de Formació Professional.

Qui ho farà? Un cop les tarifes de la xarxa necessària assoleixin nivells competitius, la indústria crearà noves empreses que proporcionaran serveis de Formació Professional a distància. La Comissió Europea ha de donar suport a les normes de qualitat per a programes i cursos, i contribuir a crear un entorn favorable. Les autoritats públiques i organismes privats entraran en el mercat de l'educació a distància amb l'oferiment de programes i continguts en xarxa i en discs interactius CD-I i CD-ROM a preus assequibles.

Qui se'n beneficiarà? La indústria (especialment les PIME) i les administracions públiques, que reduiran costos i aprofitaran al màxim els escassos recursos per a formació i educació. Els empleats que necessitin millorar la seva preparació, que podran beneficiar-se de programes de formació contínua. Les persones amb obligacions domèstiques o aquelles que visquin en zones allunyades. Els estudiants, que podran accedir a un ensenyament de major qualitat.

Quins problemes cal resoldre? La necessitat d'emprendre la ingent labor de formar educadors massivament i d'alfabetitzar informàticament els ensenyants.

Quin és l'objectiu? Projectes pilot com a mínim en 5 països, al 1995. Ús de l'educació a distància per part del 10% de les PIMES i les administracions públiques al 1996. Campanyes d'informació destinades a les associacions professionals i les autoritats educatives.

TERCERA APLICACIÓ

UNA XARXA D'UNIVERSITATS I CENTRES D'INVESTIGACIÓ

La interconnexió del potencial de pensament i investigació europeu

Què cal fer? Implantar una xarxa avançada transeuropea de banda ampla i alta definició que suporti serveis interactius multimèdia i que connecti les universitats i centres d'investigació de tot Europa, amb accés sense restriccions a les biblioteques.

Qui ho farà? Sempre i quan puguin disposar de xarxes de banda ampla i línies d'alta velocitat a preus competitius, les universitats i els centres d'investigació crearan les xarxes. Les empreses privades, tant les grans com les petites, també podrien connectar els seus laboratoris amb les universitats i els centres d'investigació. Així mateix, es podria crear una xarxa transeuropea de biblioteques públiques.

Qui se'n beneficiarà? Els responsables dels programes d'investigació, que obtindran una major productivitat gràcies a la creació d'equips més nombrosos que facilitaran les sinergies entre les institucions. La societat en general, gràcies a una major difusió dels resultats de la investigació i dels coneixements.

Quins problemes cal resoldre? La protecció necessària dels drets de protecció intel·lectual, a mesura que el cúmul de coneixements humans es va fent més fàcilment accessible.

Quin és l'objectiu? El trenta per cent de les universitats i centres d'investigació europeus interconnectats a través de xarxes de comunicacions avançades al 1997. Ampliació a d'altres països europeus en el moment que sigui tècnicament possible.

QUARTA APLICACIÓ

SERVEIS TELEMÀTICS PER A LES PIME

Un instrument potent per relançar el creixement i l'ocupació a Europa

Què cal fer? Promoure l'ús més ampli possible dels serveis telemàtics (correu electrònic, transferència de fitxers, transferència electrònica de dades, videoconferències, educació a distància, etc.) per part de les PIME europees, en col.laboració amb les autoritats públiques, les associacions professionals, els clients i els proveïdors. Augmentar la informació sobre els serveis de valor afegit i les comunicacions en general entre les PIME. Facilitar l'accés a les xarxes transeuropees de dades.

Qui ho farà? Si les RDSI necessàries ofereixen tarifes competitives, el sector privat prestarà serveis transeuropeus de valor afegit específics per a les PIME. Les administracions locals i regionals, les cambres de comerç i les associacions professionals en què participin les PIME, crearan programes per integrar xarxes d'informació a escales local i regional i organitzaran campanyes per informar sobre els serveis disponibles.

Qui se'n beneficiarà? Les PIME podran competir millor amb les grans empreses i s'erosionaran les bases de les relacions tancades entre contractistes i proveïdors. Les PIME seran més competitives, creixeran més ràpidament i crearan més llocs de treball. Les relacions amb les administracions es simplificaran i seran més productives. Aquestes empreses adquiriran major importància i influència.

Quin és l'objectiu? Accés de les PIME als serveis telemàtics transeuropeus a finals del 1994 o al 1995. Un 40% de les PIME (empreses de més de 50 treballadors) que utilitzin les xarxes telemàtiques al 1996. Prioritat a les connexions en les xarxes de les administracions públiques.

CINQUENA APLICACIÓ

GESTIÓ DEL TRÀNSIT PER CARRETERA

Carreteres electròniques per a una millor qualitat de vida

Què cal fer? Establir solucions telemàtiques a escala europea per a sistemes avançats de gestió del trànsit per carretera i d'altres serveis de transport (informació al conductor, sistemes de guia, gestió de flotes, sistemes de peatge automàtic, etc.).

Qui ho farà? Les administracions europees, nacionals, regionals, les associacions d'usuaris i els operadors de trànsit crearan un comitè directiu i dissenyaran una arquitectura comuna de sistema obert per als sistemes telemàtics avançats amb interfícies comunes per a l'usuari.

Qui se'n beneficiarà? Els conductors, les col.lectivitats locals (especialment a les zones altament congestionades) i la indústria es beneficiaran d'una reducció del trànsit, una major seguretat vial, menors costos mediambientals i estalvi de temps i energia.

Quin és l'objectiu? La introducció de sistemes telemàtics de gestió del trànsit viari en 10 àrees metropolitanes i 2000 km d'autopista al 1996. Trenta àrees metropolitanes i la xarxa transeuropea d'autopistes a l'any 2000.

SISENA APLICACIÓ

CONTROL DEL TRÀNSIT AERI **Vies aèries electròniques per a Europa**

Què cal fer? Crear un sistema de comunicació del trànsit aeri europeu, que proporcioni connexions terra-terra entre tots els centres de control de trànsit aeri europeu i connexions aire-terra entre els avions, els centres de control de la Unió Europea i la Conferència Europea d'Aviació Civil, amb l'objectiu d'assolir un sistema unificat de control del trànsit aeri transeuropeu.

Qui ho farà? El Consell Europeu ha d'actuar enèrgicament per què es creï un nombre reduït de centres europeus de control del trànsit aeri interconnectats en xarxa, tal com estableix EUROCONTROL.

Qui se'n beneficiarà? La indústria europea del transport aeri i els milions de passatgers que la utilitzen es beneficiaran de la millora de la gestió i d'una reducció important del consum d'energia. El sistema serà més segur, hi haurà menys congestió i, consegüentment, es reduiran nivells de soroll i la contaminació atmosfèrica.

Quins problemes cal resoldre? Cal una major coordinació amb el sector de la defensa.

Quin és l'objectiu? Crear un comitè directiu amb representants de les autoritats públiques, les autoritats d'aviació civil i militar, la indústria del transport aeri i els sindicats abans d'acabar el 1994. Establir normes per als procediments de comunicació i l'intercanvi de missatges de dades i de veu entre els centres de control del trànsit aeri i entre aquests centres i els avions. Un sistema transeuropeu en funcionament abans de l'any 2000.

SETENA APLICACIÓ

XARXES D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA **Sistemes d'assistència sanitària més econòmics i més efectius per als ciutadans europeus**

Què cal fer? Crear una xarxa de xarxes de comunicació directa basada en normes comunes, que interconnecti a escala europea els metges generalistes, els hospitals i els centres socials.

Qui ho farà? El sector privat, les companyies d'assegurances, les associacions mèdiques i els sistemes de seguretat social dels estats membres, que comptaran amb el suport de la Unió Europea per adoptar normes i aplicacions transferibles. Quan els operadors de telecomunicacions ofereixin les xarxes necessàries a preus reduïts, el sector privat crearà serveis a preus competitius a nivell europeu, estimulando la productivitat i l'estalvi en tot el sector de l'assistència sanitària.

Qui se'n beneficiarà? Els ciutadans, com a pacients, es beneficiaran d'una millora substancial de l'assistència sanitària (millors diagnòstics gràcies a l'accés en línia a especialistes europeus, reserves en línia d'anàlisis i serveis hospitalaris per part dels metges a tot Europa, estudis de compatibilitat per a transplantaments, etc.) Els contribuents i les administracions públiques es beneficiaran d'un major control dels costos, de l'estalvi en la despesa pública en sanitat i de l'acceleració dels tràmits de reemborsament de les despeses.

Quins problemes cal resoldre? Cal protegir la intimitat i la confidencialitat dels expedients mèdics.

Quin és l'objectiu? La interconnexió a escala europea dels principals centres privats d'assistència sanitària. Una primera actuació en les xarxes dels estats membres, que interconnecti els metges generalistes, els especialistes i els hospitals a escala regional i estatal a finals de 1995.

VUITENA APLICACIÓ

LICITACIÓ ELECTRÒNICA

Una Administració més eficaç i econòmica

Què cal fer? Introduir procediments electrònics de contractació pública entre les administracions públiques i els proveïdors europeus, per tal de crear una Xarxa Europea de Licitació Electrònica. Aquest programa actuarà com a mecanisme potent per aconseguir la massa crítica en el mercat dels serveis telemàtics europeus.

Qui ho farà? El Consell Europeu i els estats membres decidiran l'adopció de normes comunes i d'un compromís obligatori per tractar electrònicament la informació, les ofertes i els pagaments relatius a les contractacions públiques. Els operadors de telecomunicacions i els proveïdors de serveis faran possible que els usuaris puguin accedir a la Xarxa Europea de Licitació Electrònica.

Qui se'n beneficiarà? Les administracions públiques reduiran despeses amb la substitució de la tramitació de documents en paper pel tractament electrònic de la informació, i es beneficiaran de la creació d'un entorn més competitiu en què hi participaran proveïdors del gran mercat interior. Les petites i mitjanes empreses podran participar en la contractació pública transeuropea i es beneficiaran de la difusió dels serveis telemàtics.

Quins problemes cal resoldre? La protecció de les dades, la necessitat de garantir un accés obert, en particular a les PIME, per evitar que la licitació electrònica evolucioni cap a una forma encoberta de proteccionisme. Convé tenir adequadament en compte els programes similars desenvolupats en tercers països, especialment els Estats Units (CALS).

Quin és l'objectiu? Una massa crítica del 10% de les entitats adjudicatores podria usar procediments electrònics de contractació pública en un termini de dos a tres anys.

NOVENA APLICACIÓ

XARXA TRANSEUROPEA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES **Una administració millor i més econòmica**

Què cal fer? Crear xarxes interconnectades entre les administracions públiques europees, a fi d'intercanviar informació de manera més efectiva i econòmica, substituint la tramitació de documents en paper per mitjans electrònics. Posteriorment, es podrà ampliar la connexió a la ciutadania europea.

Qui ho farà? La Unió Europea i els estats membres han de reforçar i accelerar la realització del programa d'Intercanvi de Dades entre Administracions (IDA). El sector privat incrementarà la seva cooperació amb la Unió Europea i els estats membres, a fi de trobar solucions tècniques per a la prestació de serveis interoperables i la creació de xarxes interconnectables, i col·laborarà amb les autoritats nacionals i locals en els assaigs i la instal·lació de xarxes i la prestació de serveis destinats als ciutadans.

Qui se'n beneficiarà? El procés d'unificació del mercat únic quedarà reforçat, cosa que reportarà beneficis en forma de reducció de costos i de millors relacions entre les administracions públiques i els ciutadans europeus.

Quin és l'objectiu? La creació de xarxes interconnectades que permetin els intercanvis d'informació en el sector fiscal, els aranzels i els impostos sobre consums específics, les estadístiques, la seguretat social, la sanitat, etc. al 1995-96.

DESENA APLICACIÓ

AUTOPISTES URBANES DE LA INFORMACIÓ **La societat de la informació a casa**

Què cal fer? Crear xarxes accessibles des de la llar i proporcionar els mitjans per utilitzar serveis multimèdia i d'entreteniment en línia a escala regional, nacional i internacional.

Qui ho farà? Grups de continguts i proveïdors de serveis (emissores de radiodifusió, editorials), operadors de xarxes (organismes de telecomunicacions i de distribució per cable), proveïdors/integradors de sistemes (p.e. la indústria d'electrònica de consum). Les autoritats locals i regionals, les associacions ciutadanes, les cambres de comerç i la indústria tindran una funció molt important.

Qui se'n beneficiarà? Els consumidors adquiriran una experiència de primera mà en nous serveis complexos, en particular els serveis multimèdia, i podran expressar les seves preferències en els àmbits de l'entreteniment (vídeo a la carta) i de les transaccions i les gestions (transaccions bancàries, telecompra, etc.), així com accedir a serveis d'informació, al teletreball i a l'educació a distància.

Les autoritats públiques adquiriran experiència en temes com la protecció de la intimitat i dels drets de protecció intel·lectual i en la normalització, que serà d'utilitat a l'hora d'establir un únic marc jurídic i reglamentari.

Els participants del sector privat adquiriran una primera experiència pràctica de les preferències dels consumidors en relació als programes, el suport lògic i els serveis. Es podran provar les interfícies dels usuaris i introduir les millores necessàries.

Quin és l'objectiu? Instal·lar les xarxes i posar-les en funcionament en un màxim de 40.000 cases per ciutat, en un màxim de cinc ciutats europees al 1997.

Capítol V: Finançament de la societat de la informació a càrrec del sector privat

Actualment no és possible ni necessari determinar amb precisió la magnitud de la inversió que generarà el desenvolupament de la infraestructura i els serveis i aplicacions relacionats. Les anàlisis que s'han fet del mercat dels Estats Units segueixen essent molt qüestionables, tot i que és indubtable que les inversions totals que caldrà fer al llarg dels propers 5 a 10 anys seran considerables.

El Grup pensa que la creació de la societat de la informació a Europa hauria de deixar-se a mans del sector privat i de les forces de mercat.

Es disposarà del capital privat per finançar els nous serveis de telecomunicacions i les corresponents infraestructures, sempre que els diversos elements del pla d'acció d'aquest informe es posin en pràctica, de manera que:

- la liberalització del mercat sigui ràpida i creïble;
- es fixin normes d'interoperativitat i accés recíproc;
- s'ajustin les tarifes;
- s'estableixi el marc reglamentari.

No hi haurà necessitat de subsidis públics, ja que s'haurà generat la confiança suficient per atraure les inversions requerides de fonts privades.

En última instància, el creixement del mercat és el que es considera l'autèntica garantia per als inversors privats, que fa superflus els subsidis i monopolis.

Les inversions públiques tindran la seva funció, però no es tracta d'augmentar el nivell general de despesa pública sinó de reorientar les despeses actuals. De fet, algunes de les inversions que hauran de fer les autoritats públiques per desenvolupar aplicacions en àrees de la seva pròpia responsabilitat generaran augments de productivitat i una millora de la qualitat dels serveis que, si es gestiona correctament, suposaran un estalvi.

A més d'una reorientació de les despeses de R+D, també podran ser útils unes quantitats reduïdes de diners públics per donar suport a campanyes de concienciació, adreçades sobretot a les petites i mitjanes empreses i als consumidors.

El Grup recomana reorientar l'actual finançament públic de forma més específica per fer front a les necessitats de la societat de la informació. En l'àmbit de la Unió, pot ser necessari reorientar les actuals assignacions a partides com el Quart Programa Marc de recerca i desenvolupament i els Fons Estructurals.

Això mateix és vàlid per a les despeses de la Unió Europea que poden assolir resultats importants si s'enfoquen millor els recursos disponibles, inclòs el finançament tant del Quart Programa Marc de R+D com dels Fons Estructurals.

La Comissió també ha proposat un recolzament limitat a alguns dels serveis i aplicacions inclosos en el Pla d'Acció del Grup procedent dels fons vinculats al foment de les xarxes transeuropees. Aquestes propostes mereixen suport.

Capítol VI: Seguiment

Amb el present informe el Grup ha finalitzat el seu mandat i ha donat unes recomanacions sobre les mesures que caldria prendre. Cal entendre aquestes recomanacions com un conjunt coherent; només es podran obtenir plens beneficis si es prenen mesures en totes les àrees.

Vista la urgència i la importància de les tasques que tenim d'ara endavant, el Grup creu que, al nivell de la Unió, cal que hi hagi un Consell capaç d'ocupar-se de totes les qüestions associades a la societat de la informació. Amb aquesta idea, potser els estats membres voldran nomenar, cadascun, un únic ministre que el representi en un Consell de Ministres dedicat a la societat de la informació. La Comissió hauria d'actuar de manera similar.

El Grup fa una crida per què la Comissió creï una Junta composta per personalitats destacades de tots els sectors afectats, inclosos els interlocutors socials, que estableixi el marc necessari per fer realitat la societat de la informació i fomenti la conscienciació pública de les oportunitats i reptes que representa. La Junta hauria d'informar periòdicament les institucions de la Unió sobre els avenços en l'aplicació de les recomanacions que conté el present informe.

Pla d'acció - Resum de les recomanacions

La societat de la informació és mundial. Les activitats de la Unió han de tenir la finalitat d'establir, a Europa, un marc reglamentari comú acordat internacionalment per a la protecció dels drets de propietat intel·lectual, la intimitat i la seguretat de la informació i, si s'escau, a escala internacional.

Drets de propietat intel·lectual

La protecció de la propietat intel·lectual ha d'estar a l'alçada dels nous reptes de la mundialització i els multimèdia, i ha de seguir essent totalment prioritària tant en l'àmbit europeu com internacional.

Intimitat

Sense la seguretat d'un marc legal comú a tota la Unió, la falta de confiança dels consumidors posarà en perill el desenvolupament de la societat de la informació. Atès que el tema de la intimitat és important i delicat, és necessari que els estats membres responguin a la proposta de directiva de la Comissió en què s'estableixen els principis generals de la protecció de dades.

Protecció electrònica, protecció legal i seguretat

S'han d'accelerar els treballs a nivell europeu sobre protecció electrònica i legal, així com sobre seguretat.

Propietat dels mitjans de comunicació

S'ha d'estudiar urgentment la manera d'evitar que les legislacions nacionals divergents sobre propietat dels mitjans de comunicació malmetin el mercat interior. S'han d'establir unes normes vàlides que protegeixin el pluralisme i la competència.

Competència

La política de la competència és un element clau de l'estratègia europea. L'aplicació de les normes sobre competència ha de reflectir la realitat dels nous mercats mundials que neixen, així com la velocitat d'evolució de l'entorn.

Elements constitutius

Xarxes

S'ha de donar prioritat a l'ampliació de la disponibilitat d'EURO-RDSI, seguint la línia de les actuals propostes de la Comissió, i la reducció de les tarifes per estimular el mercat.

El Consell ha de donar suport a l'aplicació de la infraestructura europea de banda ampla i assegurar la interconnectivitat amb el conjunt de les xarxes europees de telecomunicacions, televisió per cable i satèl·lit.

Ha de constituir-se un Comitè Directiu de la Banda Ampla Europea en el qual participin totes les parts implicades, a fi d'arribar a un punt de vista comú i supervisar i facilitar la realització del concepte global, en particular mitjançant demostracions i l'elecció i definició de normes.

Pel que fa a les comunicacions mòbils:

- s'han de reduir les tarifes de les comunicacions mòbils
- s'ha d'establir un marc reglamentari per a les comunicacions per satèl·lit
- s'ha d'estimular la indústria europea dels satèl·lits per desenvolupar projectes comuns prioritaris i fer-la participar activament en la implantació de sistemes a escala mundial.

Serveis bàsics

Ha de fomentar-se el subministrament i l'ús generalitzat de serveis bàsics transeuropeus, inclosos el correu electrònic, la transferència de fitxers i els serveis de vídeo, mitjançant una actuació urgent i coherent, tant a nivell europeu com dels estats membres.

La Comissió hauria d'iniciar la creació d'un "Fòrum Europeu de Serveis Bàsics", per tal d'accelerar la disponibilitat de normes uniformes per a aquests serveis bàsics.

Aplicacions

Les iniciatives en el terreny de les aplicacions són la manera més eficaç de fer front a la lentitud amb què reaccionen la demanda i l'oferta. Aquestes iniciatives tenen una funció de demostració que contribueix a fomentar l'ocupació. El Grup ha assenyalat les iniciatives següents:

- teletreball
- ensenyament a distància
- xarxes d'universitats i de centres d'investigació
- serveis telemàtics per a les PIME
- gestió del trànsit per carretera
- control del trànsit aeri
- xarxes d'assistència sanitària
- licitació electrònica
- xarxa transeuropea d'administracions públiques
- autopistes urbanes de la informació

Finançament

La creació de la societat de la informació hauria de deixar-se en mans del sector privat i de les forces del mercat.

L'actual finançament públic hauria de reorientar-se de forma més específica per fer front a les necessitats de la societat de la informació. A nivell de la Unió, pot ser necessari reorientar les actuals assignacions a partides com el Quart Programa Marc d'investigació i desenvolupament i els fons estructurals.

Seguiment

Vista la urgència i la importància de la feina que tenim al davant, en l'àmbit de la Unió ha de constituir-se un Consell capaç d'ocupar-se de totes les qüestions associades a la societat de la informació. Amb aquesta idea, és possible que els estats membres vulguin nomenar, cada un, un únic ministre, que el representi en un Consell de Ministres dedicat a la societat de la informació. La Comissió hauria d'actuar de forma similar.

El Grup fa una crida perquè la Comissió formi una Junta composta per personalitats eminents de tots els sectors afectats, inclosos els interlocutors socials, que estableixi el marc necessari per fer realitat la societat de la informació i fomenti la conscienciació pública de les oportunitats i reptes que representa. La Junta hauria d'informar periòdicament les institucions de la Unió sobre els avenços en l'aplicació de les recomanacions que conté el present informe.